

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ב
מבעל תפילה (8)
גליון 131

שבת שלום, קוראים יקרים!

בהמשך המעשה השבוע רבנו ז"ל ממשיך לספר לנו על הבעל תפלה הקדוש, שבדרך הלוכו "ראה שהולכים אנשים ומתפללים, ונושאים חבורים של תפלות". הנה מצא הבעל תפלה פתה של אנשים כשרים כרצונו, שעוסקים בתפלות ובקשות, וכל תכליתם היא להיות בקשר אמתי וקרוב עם ה' יתברך. וכשהם מתועדים יחד, מספר לנו רבנו: "ונתירא מהם, וגם הם נתיראו ממנו". על מה ולמה הם נתיראו? הרי הבעל תפלה כבר פגש בדרך הרבה אנשים נמוכים ומגשמים, שנפלו לתאוות רעות ומגנות, ולא נבהל מפניהם כלל, אלא דבר אתם בחכמה כדרכו, ואפלו מהגבורים שהטילו אימתם על כל העולם, לא נתירא כלל, והנה מהאנשים הפזרים שעוסקים בתפלה נפלה עליו יראה???

אלא שיש יראה אמיתית, לא יראה מפל מיני דברים מפחידים שיש בעולם, רק "יראת אלקים", חרדת קדש, שנופלת על האדם כשזוכה לראות איש כשר אמתי. כי מי שעובד את ה' באמת, אז הוא זוכה שכבוד ה' מתגלה על פניו, כי יהודי שמדבר עם ה', ומקשר ומחבר למלך מלכי המלכים, עצם הנוכחות שלו, הפנים, המבט שלו, משפיעים על בני אדם ומעוררים אותם לעבודת ה' יתברך.

רבנו ז"ל מדבר מענין זה בלקוטי מוהר"ן: "כי צריך לזכור את הפנים, שיוכל כל אחד לראות את פניו בפנים שלו כמו במראה, עד אשר בלא תוכחה ובלא מוסר יתחרט חברו תכף על

מעשיו". (ליקו"מ יט) רבנו מגלה לנו חדוש עצום, שמי שמזכך את הפנים שלו, יכול בעצם הנוכחות שלו לעורר אנשים לתשובה! איך מזככים את הפנים? פנים זה גם מלשון פנימיות, כשאחד מזכך את הפנימיות שלו, אז הוא זוכה לפנים מאירות כאלה, שיכולות לקרב אחרים לתשובה. כי כל הדברים שהם בין האדם למקום, הם דבר פנימי, איש לא יודע אם אני מדבר עם ה', מה אני מוכן בתפלה, והאם אני מתגבר על תאוות ומחשבות רעות וכדומה. את זה רק אני וה' יודעים, אבל אפשר לראות על הפנים... על פני האדם אפשר להבחין אם הוא מחבר לקדשה ויראת שמים, וכן גם להפך פידוע. לכן מי שמתחזק בפנימיות שלו, יש לו התבודדות, ומדקדק על כל סעיף בשו"ע, וגם מתגבר על תאוות ומדות רעות, וכן כל הדברים שהם בינו לבין קונו - הוא מזכך בזה את פניו, ומגלה את אור ה' בעולם! כך שיכול להיות איש פשוט או אפלו נער שבהליכתו למנחה ביום רגיל, מקרב בני אדם לה' יתברך, וזה על ידי שבפנימיות לבבו הוא מתגבר על יצרו, ומתחזק בקדשה ויראת שמים.

וזה דבר פשוט שכל אחד יכול לזכות לזה. לא משנה מי הוא, ומה הוא עושה, העקר שיחזק את עצמו, שבכל התגברות קטנה ועבודה דקדשה, הוא פועל דברים גדולים בעולם. ויתמיד ברצונות קדושים ו"לא יניח עבודתו יתברך לעולם אף-על-פי שיש לו ירידה לפעמים, אף-על-פי-כן יהיה מתחזק עצמו בעבודת השם יתברך בכל מה שיוכל" (שבחי הר"ן ה').

ובדרך הלוכו של הבעל-תפלה
ראה שהולכים אנשים ומתפללים.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יב - מ'בעל-תפלה' (8)

שפפרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

מאד. ועשו עבודתם הנ"ל, והקריבו קרבנות וקטרות ועסקו בתפלות שלהם שהיו מתפללים לאלקותם הנ"ל.

ונספם ביניהם, שהם מכרחים (לקים עצתם הראשונה, דהינו) לשלח אל המדינה שיש בה עשירות מפלג כנ"ל, אשר לפי דעתם היו כל בני אותה המדינה כלם אלקות כנ"ל. והם יושיעו אותם בודאי כנ"ל, מאחר שכלם הם אלקות כנ"ל. ושלחו שלוחים לשם.

ובדרה הלוחם (של השלוחים) לשם תעו והלכו, ומצאו אדם שהיה הולך עם מקל, שהמקל שלו היה עולה יותר מפל אלקותם, הינו שהמקל שלו היה עם אבנים טובות יקרים, אשר זה המקל היה שוה יותר מפל העשירות של כל אלקותם הנ"ל (הינו בין האלקות שבמדינתם ובין האלקות שהלכו אצלם, כי המקל היה שוה יותר מפל העשירות של כלם). גם היה הולך בכובע, (שקורין קאפיליש), שהיה קבוע בו אבנים טובות שהיה שוה הון רב.

ותכף ומיד נפלו לפניו בכריעה והשתחויה, כי לפי דעתם היה האדם הזה אלוך על כל אלקים שלהם, מאחר שיש לו עשירות מפלג כזה. (והאדם הזה שפגעו הוא היה הממנה על האוצרות של המלך הנ"ל). ואמר להם האדם הזה: זה הוא חדוש אצלכם (בלשון תמה), בואו עמי ואראה לכם עשירות. והולך אותם אל ההר שהיה מסדר שם אוצר המלך, והראה אותם את האוצר. ותכף ומיד נפלו בכריעה והשתחויה, כי זהו אלוך על כל אלקים, לפי דעתם (הסכלה והנבוכה, שהיה אצלם עקר האמונה הממון והעשירות כנ"ל). אך קרבנות לא הקריבו שם (כי לפי דעתם הנ"ל שהוא אלוך על וכו', בודאי היו

ובדרה הלוחו של הבעל-תפלה ראה שהולכים אנשים ומתפללים, ונושאים חבורים של תפלות. ונתירא מהם, וגם הם נתיראו ממנו. ועמד להתפלל, וגם הם התפללו.

אחר-כך שאל אותם: מי אתם. השיבו לו, שבעת שהיה רוח-סערה הנ"ל, שאז נפרדו בני העולם למיניהם, אלה בחרו בזה ואלו בזה (ככל המבאר למעלה חלוקי הכתות הנ"ל), אז אנחנו בחרנו לנו לעסק בתפלה תמיד להשם יתברך, ובקשנו ומצאנו בעל-תפלה אחד ועשינו אותו למלך.

כששמע זאת הבעל-תפלה, הוטב הדבר בעיניו מאד, כי בזה הוא חפץ. והתחיל לדבר עמהם, וגלה להם סדר תפלותיו וחבוריו ועניניו.

כששמעו דבריו, נפתחו עיניהם וראו גדל מעלתו של הבעל-תפלה הזה, ותכף עשו אותו למלך עליהם, כי המלך שלהם מחל לו המלוכה, מחמת שראו שהוא מפלג במעלה יתרה מאד מאד.

ולמד עמהם הבעל-תפלה הזה והאיר עיניהם, ועשה אותם לצדיקים גמורים גדולים מאד. כי הם היו מתחלה גם-כן צדיקים (מאחר שעסקו רק בתפלה כנ"ל), אך זה הבעל-תפלה האיר עיניהם עד שנעשו צדיקים נוראים מאד. ושלח הבעל-תפלה אגרת להגבור הנ"ל והודיעו איך שזכה ומצא אנשים כאלו ונעשה עליהם מלך.

ובני המדינה של ממון הנ"ל היו עוסקים יותר בעניניהם בעבודתם, ככל הנ"ל. והזמן שהגביל עמהם הגבור הנ"ל היה ממשמש לבוא, ונתפחדו

מקריבים את עצמן לאלוק פֶּזָה, אִךְ וכו'), כִּי כְּשִׂיבָאוּ אֵלֹהֵי הַשְּׁלוֹחִים, הִזְהִירוּ אוֹתָם שֶׁבִּדְרָךְ לֹא יִהְיוּ מִקְרִיבִים קִרְבָּנוֹת, כִּי חָשְׁשׁוּ שְׂאֵם יִרְצוּ בְּדֶרֶךְ לְהִקְרִיב קִרְבָּנוֹת לֹא יִשָּׂאֵר מֵהֶם כָּלוּם, כִּי אוֹלֵי יִמְצְאוּ אִיזָה אוֹצֵר בְּדֶרֶךְ, אוֹלֵי יִלְךְ אַחַד לְבֵית־הַכֹּסֶּא וְיִמְצָא שָׁם אוֹצֵר (וְהוּא אֶצְלוֹ אֵלֹקִים כִּנּוּי), וַיִּתְחִילוּ לְהִקְרִיב אֶת עֲצֻמַּן אֱלֹהֵי, וְלֹא יִשָּׂאֵר מֵהֶם אַחַד,

עַל־כֵּן הִזְהִירוּ אֶת הַשְּׁלוֹחִים (הֵינּוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה הַזֹּהִירוּ אֶת הַשְּׁלוֹחִים) שֶׁבִּדְרָךְ לֹא יִקְרִיבוּ קִרְבָּנוֹת כָּלֵל, עַל־כֵּן לֹא הִקְרִיבוּ אֵלֹהֵי הַשְּׁלוֹחִים קִרְבָּנוֹת לְזֶה הַמְּמֻנָה הַנִּלְוֵה. אֲבָל זֶה הָיָה בְּרוּר אֶצְלָם, שֶׁהוּא אֵלֹקִים עַל כָּל אֱלֹקִים, מֵאַחַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת עֲצוּם וְרַב כְּזֶה.

וַנִּתְיַשְׁבוּ אֵלֹהֵי הַשְּׁלוֹחִים: לָמָּה לָהֶם לֵילֵךְ אֶל הָאֱלֹקוֹת הַנִּלְוֵה, דִּהְיִנוּ אֶל הַמְּדִינָה שֶׁהָיוּ עֲשִׂירִים מִפְּלָגִים מְאֹד, שֶׁהֵם אֶצְלָם כָּלֵם אֱלֹקוֹת כִּנּוּי, כִּי הָלוּא אֶצְלָם זֶה הָאִישׁ בְּוֹדָאֵי יוֹכְלוּ לְקַבֵּל יְשׁוּעָה, כִּי הָלוּא זֶה הָאִישׁ הוּא אֵלֹקִים גָּדוֹל עַל כָּלֵם (לְפִי דַעְתָּם הִרְעָה הַנִּלְוֵה), מֵאַחַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת עֲצוּם וּמְפֻלָּג כְּזֶה (כְּפֻלֵי כְּפֻלִים יוֹתֵר מִכָּלֵם),

עַל־כֵּן בִּקְשׁוּ מִזֶּה הָאִישׁ שֶׁיִּלְךְ עִמָּם לְמְדִינַתָּם, וְנִתְרַצָּה לָהֶם וְהָלַךְ עִמָּם. וּבָא לְמְדִינַתָּם. וְהָיָה אֶצְלָם בְּנֵי הַמְּדִינָה שֶׁמְחָה גְדוֹלָה שֶׁמְצָאוּ אֵלֹקִים כְּזֶה, כִּי הָיוּ בְּטוֹחִים שֶׁעַל־יְדוֹ יִהְיֶה לָהֶם תְּשׁוּעָה בְּוֹדָאֵי, מֵאַחַר שֶׁהוּא אֵלֹקִים כְּזֶה (לְפִי דַעְתָּם), כִּי יֵשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת עֲצוּם כְּזֶה.

וַצִּוָּה זֶה הָאִישׁ (שֶׁהוּא הַמְּמֻנָה שֶׁל הַמְּלָךְ הַנִּלְוֵה) שֶׁקַּבְּלוּ אוֹתוֹ בְּנֵי הַמְּדִינָה הַזֹּאת לְאֵלֹקִים), שֶׁקִּדְּם שִׁיְהִיָּה סֹדֵר מִתְקוֹן וְנִכּוֹן בְּמְדִינָה לֹא יִקְרִיבוּ קִרְבָּנוֹת כָּלֵל. (כִּי בְּאֵמַת זֶה הַמְּמֻנָה שֶׁל הַמְּלָךְ הָיָה צְדִיק גָּדוֹל, כִּי הָיָה מֵאַנְשֵׁי הַמְּלָךְ הַנִּלְוֵה שֶׁהָיוּ כָּלֵם צְדִיקִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבְוֹדָאֵי הָיָה מִמָּאֵס מְאֹד בְּכָל הַמְּנַהֲגִים הָרְעִים וְהַשְּׁטוּתִים שֶׁל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה. אִךְ עַד־כֵּן לֹא הָיָה

יְכוּל לְהַשִּׁיב אוֹתָם מִדְּרָכָם הָרָעָה, אִךְ צִוָּה לְעַת־עַתָּה שֶׁעַל־כָּלֵ פָּנִים לֹא יִקְרִיבוּ קִרְבָּנוֹת). וְהִתְחִילוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה לְבַקֵּשׁ מֵאוֹתוֹ אוֹדוֹת הַגְּבוּר הַנִּלְוֵה שֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם. וְגַם הַמְּמֻנָה עָנָה: אֶפְשָׁר הוּא זֶה הַגְּבוּר (הַיְדוּעַ לוֹ).

וְהָלַךְ זֶה הַמְּמֻנָה וַיֵּצֵא אֶל הַגְּבוּר, וּבִקֵּשׁ מֵאַנְשֵׁי שֶׁל הַגְּבוּר, אִם אֶפְשָׁר לְהִתְרַאוֹת פָּנִים עִמּוֹ. וְאָמְרוּ שִׁיּוֹדִיעוּ לוֹ וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ.

וְהִלְכוּ וַשְּׁאַלוּ אוֹתוֹ, וְנָתַן רְשׁוּת, וְנִכְנַס הַמְּמֻנָה אֶל הַגְּבוּר. וְהִפִּירוּ זֶה אֶת זֶה, וְהָיָה בִּינֵיהֶם שְׂמֻחוֹת גְּדוֹלוֹת וּבְכִיּוֹת כִּנּוּי.

וְאָמַר הַגְּבוּר לְהַמְּמֻנָה: תִּדְעֵ, שֶׁגַּם הַבַּעַל־תְּפִלָּה הַכָּשֵׁר שֶׁלָּנוּ רְאִיתִיו גַּם־כֵּן, וּכְבָר נַעֲשֶׂה מְלָךְ (וְסִפְרוּ זֶה לְזֶה אִיךְ נִתְגַּלְגְּלוּ וּבָאוּ לְכָאן).

וְסִפֵּר הַמְּמֻנָה לְהַגְּבוּר, שֶׁהוּא עָבַר עַל מְקוֹם הַמְּלָךְ וְעַל מְקוֹם כָּל הָאֲנָשִׁים הַנִּלְוֵה, אִךְ עַל שְׁנֵיהֶם לֹא עָבַר, הֵינּוּ עַל מְקוֹם הַבַּעַל־תְּפִלָּה וְהַגְּבוּר, עַל (מְקוֹם) אוֹתָם שְׁנֵיהֶם לֹא עָבַר.

וְדַבְּרוּ יַחַד הַמְּמֻנָה עִם הַגְּבוּר אוֹדוֹת הַמְּדִינָה הַנִּלְוֵה, עַל שֶׁנִּתְעוּ וְנִבְּכוּ כָּל־כֶּף עַד שֶׁבָּאוּ לְשִׁטוּתִים כְּאֵלוֹ.

הַשִּׁיב הַגְּבוּר לְהַמְּמֻנָה תְּשׁוּבָה הַנִּלְוֵה שֶׁהִשִּׁיב לְהַבַּעַל־תְּפִלָּה הַנִּלְוֵה, הֵינּוּ שֶׁשָּׁמַע מִהַמְּלָךְ, שֶׁמִּי שֶׁנִּשְׁקַע בְּתַאֲוָה זֹו שֶׁל מָמוֹן, אִי אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׁוּם אִפְּן לְשׁוּב וְלְצִאָת מִשָּׁם כִּי אִם עַל־יְדֵי הַדְּרָךְ שֶׁיֵּשׁ לְהַחֲרִב הַנִּלְוֵה (שֶׁמִּשָּׁם מְקַבֵּל הַגְּבוּר כַּח גְּבוּרָתוֹ), עַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִים לְהוֹצִיאָם מִזֶּה.

וְהִרְחִיבוּ הַזְּמַן עוֹד יוֹתֵר, הֵינּוּ שֶׁהַמְּמֻנָה דַּבֵּר עִם הַגְּבוּר לְהִרְחִיב הַזְּמַן עִם בְּנֵי הַמְּדִינָה הַנִּלְוֵה עוֹד יוֹתֵר. וְנָתַן לָהֶם הַגְּבוּר עוֹד אַרְכָּא וּזְמַן. אַחֲר־כֶּף מְסֻרוֹ סִימָנִים זֶה לְזֶה, הַמְּמֻנָה וְהַגְּבוּר.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י"ב (8) - מבעל תפילה

ט. השלוחים הקריבו קרבנות כשמצאו את הממונה?

- בוודאי
 לא

י. מה בקשו השלוחים מהממונה?

- שידבר עם הגבור שימתין להם
 שיראה להם הדרך לתשובה
 שילך עמם למדינתם

יא. למה היה למדינה של עשירות שמחה גדולה?

- כי הגבור הודיע להם שהוא ימתין להם עוד

יב. כי מצאו אלוק כזה (הממונה על האוצרות)

- שתי התשובות נכונות

יג. מה צוה הממונה למדינה של עשירות לעת עתה?

- שיזרקו את כספם ואלילם
 שיכנעו לגבור

יד. מה ענה הממונה אודות הגבור הנ"ל?

- שהוא לא גבור כלל
 אפשר הוא זה גבור (הידוע לו)
 שהוא בוודאי מכיר אותו

יז. מה היה כשהממונה והגבור נפגשו?

- שמחות גדולות
 בכיות

יח. שתי התשובות נכונות

טו. על איזה מקומות לא עבר הממונה?

- על הבעל תפילה והגבור
 על המלך והמלכה

על החכם ועל המליץ

טז. מה אתה צומח מהסיפור בינת"ס?

- שהבעל תפילה עשה מעשים טובים

3 צדיקים _____

עשה מחנה גדולה כשנפגשים אנשי ה_____

אחר: _____

א. מי היה נתיירא ממי?

- הבעל תפילה מאנשים שהתפללו
 האנשים שהתפללו מהבעל תפילה
 שתי התשובות נכונות

ב. מה גלה הבעל תפילה לאנשים שהתפללו?

- מופתים נוראים
 סדר תפלותיו וחבוריו ועניניו
 שתי התשובות נכונות

ג. מה עשו האנשים שהתפללו כשמעו דבריו של הבעל תפילה?

- לא קבלו את דבריו
 הודו לו מאוד והלכו לדרכם
 עשו את הבעל תפילה למלך עליהם

ד. מה עשה הבעל תפילה מהאנשים שהתפללו?

- יהודים כשרים
 צדיקים

צדיקים גמורים גדולים מאוד

ה. מה עשו המדינה של עשירות כשראו שהזמן שנתן להם הגבור ממשמש לבוא?

- נכנעו לגבור וזרקו את כספם
 הלכו לבעל תפילה לבקש ממנו שיתפלל
 הקריבו קרבנות לאלקותם, והתפללו אליהם

ו. לאן שלחו שלוחים המדינה של עשירות?

- לגבור שיתן להם עוד זמן קצת
 למדינה שכולם אלקות
 לבעל תפילה שידבר שוב עם הגבור שימתין

ז. את מי מצאו השלוחים בדרך הלכס?

- מצאו את האנשים מהמדינה שכולם אלקות
 מצאו את הגבור והבעל תפילה ביחד
 מצאו אדם שמקלו שוה יותר מכל עשירותם

ח. מה הראה הממונה על האוצרות של המלך לשלוחים?

- את המדינה שכולם אלקות
 הר שהיה מסודר שם אוצר המלך
 את הדרך לחרב של הגבור

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72